

„...hiszen titeket is az Isten tanított az egymás iránti szeretetre...” 1Thessz 3,9-10

Amikor Pál leveleit olvassuk, megszoktuk már, hogy a krisztusi tanításnak a lényegi gondolatai jönnek eléink szép sorjában. Minden gyülekezetnek a maga szüksége szerint, ahogy az apostol ismeri, úgy tanítja az ő népét. Mi pedig, akik közel kétezer év távlatában élünk ezekkel az igékkel, mindig találunk olyat, ami ránk vonatkozik: az Isten Szentlelke felismerteti velünk az igék örök igazságait.

Most viszont egy olyan mondathoz érkezünk az első thesszalonikai levélben, ami nagyon-nagyon ritka az apostolnál. Valami olyat talál, amelyről úgy gondolja, nem kell tanítást adnia, nem szükséges erről írnia, mert a gyülekezet tagjai teljes mértékben tisztában vannak a kérdéssel. Pedig láthatjuk, nem valami sokadrangú dologról, hanem a keresztyén gyülekezet legfontosabb összetevőjéről van itt szó, a gyülekezet tagjai között megélt és a gyülekezeti kereteken is túl áradó testvéri szeretetről. Nem túlzás, ha azt mondjuk, ez az üzemanyag, ami mozgásba hozza a gyülekezetet és annak minden tagját, ami ha kifogy, megáll az élet a családban, barátok között, megáll az élet a gyülekezetben, de a társadalomban is. Ez a keresztyén lét alapja. Milyen nagy dolog, hogy ebben nem kell tanítani őket!

Az apostol állításának mélységét az indoklás mutatja fel igazán, a kiemelt ige, hogy maga az Isten tanította meg őket az egymás iránti szeretetre. Ezen a ponton fülünkbe csendülnek a messiási próféciaik igéi Ézsaiástól és Jeremiástól, akik látták, hogy Isten maga tanítja meg az ő népét az ő ismeretére és ezzel békességet hoz számukra. Milyen az, amikor egy nép, egy gyülekezet Istentől tanulja meg a szeretetet? Különös kiváltság, amikor a Lélek felmutatja előttünk az Atya irántunk megnyilvánuló szeretetét, amely az Úr Jézusban testet öltött. Az apostol erről is beszél a levél elején, amikor a gyülekezet alapításáról megemlékezik. Ez az alap, amire felépül az egyház: az Isten szeretetéből fakadó értünk hozott drága áldozat.

Kedves Gyülekezet! Maga Isten tanított meg titeket a testvéri szeretetre! – írja Pál a thesszalonikaiaknak és a Lélek által üzeni mai gyülekezetének is. Hála és öröm, amikor gyülekezetként, vagy éppen saját magunkra nézve, hívő emberként azonosulhatunk az első címzettekkel és kimondhatom, kimondhatjuk: Istentől tanulok, az ő értem hozott áldozata vezet engem a mindennapokban, és milyen jó, amikor ezt megéljük az egymással való törődésben, az egymáshoz való szeretetteljes kapcsolódásban... De mivel mi nem vagyunk Thesszalonika, meg is kérdezhetjük magunktól: én Istentől tanított ember vagyok, az ő szeretete vezet a mindennapokban? Otthon is és itt, a közösségben is azt gyakorlom, hogy az Isten velem közölt szeretetét megélejem és átadom? Vagy még nem tartok egészen itt?

Megnézve alaposabban a levelet, találhatunk erre nézve buzdítást akár még a számunkra is... az első címzettek ugyanis kapnak ilyet:

(3,12)

– folytatja az apostol e

mai szakaszban is. Mert szükség van rá. Higgyétek el, hogy az első században talán még kirívóbb volt a szeretet parancsa, mint ma. Az, ahogy Isten megmutatta a szeretetét, az a zsidóknak botrány volt, a pogányoknak bolondság – maga Pál írja. Őt mind a két részről üldözték: a várost is ezért kellett idő előtt elhagynia. Ebben a környezetben a szeretet könnyen közömbössé válik, meghidegül, ennek ellenére egész Macedóniában, a város környékén híre ment a keresztyén szeretetnek. A mi Macedóniánkban, aminket körülvevő világban ma ugyanígy a gyűlölet az Úr: szóban, tettekben, háborúban, merényletben – minden világi erő ugyanazokat az eszközöket használja a másik ellen, s ezek nem a szeretetnek az eszközei! Ezek a gyűlöletnek és a halálnak az eszközei, mely a másik megsemmisítésére törekszik.

Miután bennünk az Isten életre szabadító szeretete már győzött, ne engedjük, hogy a halál és a gyűlölet erői felülkerekedjenek: Istentől tanuljunk tovább. Ámen

HIRDETÉSEK

1. Halottunk van:

Neuverth Ferencné, született Gémesi Ibolya életének 60. évében elhunyt. Temetésére október 6-án, hétfőn 10 órakor kerül sor Gyúron a kuldói temetőben. A családban újabb gyászeset történt szombat este: Baki Tamás 54 éves korában hunyt el. Isten adjon vigasztalást a gyászban az egész családnak!

2. Gyülekezeti alkalmaink:

Szeptember 29-én, hétfőn 18 órakor presbiteri gyűlést tartunk Gyúron. Kedden este az énekkarra hívunk közös dicsőítésre. Szerdán tartja alkalmát a martonvásári bibliakör Illés történeteivel. Kivételesen csütörtökön, október 2-án 18 órakor tartjuk az Imakör alkalmát Gyúron. Pénteken folytatjuk a gyúroi bibliakört Nehémiás könyvével, valamint folytatódik a martoni páros kör alkalma.

Elindult a konfirmációs felkészülés is: pénteken délután Martonvásáron, szombaton reggel Gyúron vannak az órák. Ifjainkat a vasárnapokra is várjuk.

Október 4-én szombaton Dunaszentgyörgyön egyházkerületi gyülekezeti találkozó lesz. Ma még lehet rá jelentkezni! Október 5-én, vasárnap a szokott időben tartjuk istentiszteleti alkalmainkat.

Október 11-én veszi kezdetét Gyúron az új alkalomsorozat, mely során a Bibliában előforduló hitvallásokat fedezzük majd fel. Várjuk az érdeklődőket!

A martonvásári istentiszteleti felvételek [IDE KATTINTVA](#) érhetőek el.

Az Úr Jézus legyen gyülekezetünknek és életünknek őriző pásztora!